

som jeg antager er en Fejl, der er kommet ind ved Uagtsomhed. Under B. 1. a. 2. staaar der: Lønning til Medhjælperne for Undervisningsinspektøren 6 200 Kr. Vi er vantede til her kun at træffe een Medhjælper, nemlig den matematiske faste Medhjælper. Nu ser jeg, at Ordet Medhjælper er kommet til at staa i Flertal. Af Anmærkningerne ser jeg, at Undervisningsinspektørens Arbejde i Tidens Løb er blevet øget, hvad der er en ganske naturlig Følge af Skolernes forøgede Antal, og hertil kunde føjes, at Undervisningsinspektøren med Aarene er blevet ældre, saa at han maaske knap kan overkomme saa meget, og der er ikke noget at sige til, at han faar en Vikar til Hjælp med Tilsynet med Skolerne. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at det undrede mig at se, at denne Vikarhjælp stilles lige med den, der ydes af den faste Medhjælper, der nu har virket i 25 Aar, og som Realskolerne for nylig har hædret, fordi de har følt sig godt tjente med hans trofaste og gode Arbejde. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om man ikke kunde finde en Ordning, hvorved man ikke gaar Undervisningsinspektøren for nær — jeg under ham den Hjælp, der er nødvendig, fordi Arbejdet er blevet større — men hvorved den faste Medhjælper, der har haft en ret selvstændig Plads, ikke kommer til at skjule sig under Ordet „Medhjælperne“. Jeg støtter min Antagelse om, at det skyldes en Uagtsomhed eller en Inkurie, derpaa, at i Anmærkningerne kommer den gamle Adam igen, idet man der taler om Medhjælperen i Stedet for Medhjælperne.

Jeg gaar ud fra, at de Understøttelser, der findes til private og kommunale Skoler og Friskoler med og uden Eksamensret, vil blive forhøjet. Det vil være en ganske simpel Følge af, at Lønningerne til Lærerne ved saadanne Skoler maa holde nogenlunde Skridt med de Lønninger, der gives til Lærerne ved de kommunale Skoler og Statsskolerne, efter at Løntillægene er bevilgede. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at der var noget andet paa Trapperne, nemlig at den københavnske Skolelov fra Marts vilde drage efter sig et Lovforslag om det øvrige Lands Skolevæsen, saaledes at man ad den Vej kunde skaffe disse Skoler bedre Kaar. Tiden vil formodentlig ret hurtig vise, om den højtærede Minister vil fremsætte et saadant Lovforslag, og om det kan vinde Bifald her paa Rigsdagen; men under Forudsætning af, at vi skal blive ved de gamle Forhold, haaber jeg, at den højtærede Minister

vil vise sig at være overmaade forhandlingsvillig. Det er et af de mange Steder, hvor Lønningsloven vil kræve at sætte sine Spor, men det tænker jeg ogsaa, der vil være ret stor Enighed om.

Da jeg nu er ved Skolevæsenet, vil jeg dog nævne, for at ærede Medlemmer kan undersøge Sagen, at skønt Loven af Marts i Aar vel ikke har udfoldet alle sine Virkninger, har den dog udfoldet adskillige finansielle Virkninger. Hvis jeg ikke tager fejl af Bemærkningerne til Finanslovforslaget paa dette Omraade, nærmer vi os godt til den første Million, som denne Lov vil kræve til Understøttelse af de Skoler, som gik over til Staten, og til Understøttelse af de private Skoler her i København, som valgte at vedblive at være private, og som tager imod det lovfæstede Tilskud. Det er jo slet ikke saa lille en Sum, og hvis en lignende Lov vedrørende Landet skal vedtages, er det en given Sag, at det ikke vil gaa af uden Smerter. Men skulde vi blive nødt til at blive ved det gamle, er det jo en god Begrundelse for, at de vantede Tilskudssummer hæves i ikke ringe Grad.

Den kommunale Efterskole er nævnt tidligere under Forhandlingen. Af Bemærkningerne til Finanslovforslaget ses det, hvad jeg glæder mig over, at de tidligere Bevillinger ikke har slaaet til, og at Bevillingen derfor nu er foreslaaet forhøjet ikke saa lidt, noget, der viser, at denne Efterskole er i naturlig Vækst, hvad jeg haaber den bliver ved med.

Jeg skal dernæst omtale en ganske lille Ting. Jeg har i min Haand et Bevis for Folkeskolens Frisvømmerprøve. Man kan sige, det er en overmaade lille Ting, og jeg skal heller ikke gøre den til noget stort, men jeg vilde dog gerne have en lille Forandring i dette Bevis. Som det er, vil nemlig kun ganske overordentlig dygtige Svømmere kunne faa det, og det var dog Meningen, at man skulde kunne erhverve et Bevis for sin Dygtighed i Svømning. Der kræves saa mange Specialiteter af Svømning, specielle Svømmeøvelser, at kun meget faa, selv dygtige Frisvømmere, vil være i Stand til at opfylde Kravene. Vil man endelig have et saadan Duelighedsbevis, for at enkelte kan have denne Fjer i Hatten at vise frem ved Lejlighed, kunde jeg ønske, at der gaves to Beviser, et, som kunde faas af saadanne Frisvømmere, som kan svømme en vis Længde over og under Vandet, og et andet Bevis, et finere, for dem, som kan gøre det mere